

Kräv bra stängsel i nytt skyddsjaktsförslag!

Ska så äntligen frågan om den så omdebaterade 28 § i jaktförordningen komma till en lösning? I slutet av augusti redogjorde miljöministern för ett förslag till ny lydelse som regeringen förberett.

Som de flesta känner till, efter allt som skrivits de senaste åren, reglerar 28 § skyddsjakt på björn, varg, järv eller lo på enskilds initiativ. Paragrafen har av många ansetts ställa orimliga krav och i praktiken vara nästintill omöjlig att tillämpa, eftersom det först måste ha skett ett angrepp som lett till att ett tamdjur skadats eller dödats och därefter ske ett nytt angrepp. I omedelbar anslutning till det senare får det angripande rovdjuret dödas. Kritik har framförts mot att en tamdjursägare i praktiken "kan bli tvungen att stå och se på när ett tamdjur dödas eller skadas". Att det i de allra flesta fall finns utmärkta möjligheter att skrämman bort det angripande rovdjuret – i synnerhet om man råkar ha skjutvapen med sig – har det inte talats så mycket om.

Miljöministerns förslag förändrar möjligheterna att skydda hägnade tamdjur. Om ett rovdjur har tagit sig in i ett tamdjurshägn och det finns anledning att befara att rovdjuret angriper tamdjur får det dödas om det inte går att avvärja ett angrepp genom att skrämman rovdjuret. För rovdjursangrepp utanför hägn ska fortfarande de gamla reglerna gälla.

Jag är försiktigt positiv till miljöministerns förslag även om det också med detta kan uppstå bevisvärigheter. Förslaget borde tillfredsställa alla tamdjursägare som har sina djur i hägn. Frågan är dock vad jägarkåren, fåbodbukarna och rensköterna säger. Men dessa grupper torde ytterst sällan ha möjlighet att tillämpa en skyddsjaktsparagraf hur den än formuleras, eftersom det handlar om att inte bara ha skjutvapen till hands utan också att råka befinna sig i tamdjurens omedelbara närhet, vilket torde vara betydligt svårare om tamdjuren inte är i hägn. En bieffekt av förslaget är att jägarkåren i sin agitation berövas möjligheten att gömma sig bakom förment omsorg om tamdjursägarna, när det i själva verket är jakthundarna de bekyrrar sig om.

Man måste ha i minnet varför kraven på paragrafens utformning måste ställas högt. Det handlar dels om att förhindra eller försvåra missbruk, dels om att den skandinaviska

vargstammen som omfattas av paragrafen, är ytterst bräcklig. Reglerna måste utformas på ett sådant sätt att de dels ger tamdjursägare rimliga möjligheter att försvara sina djur, dels inte leder till att alltför många rovdjur, främst vargar, dödas. Jag kan inte låta bli att i detta sammanhang påpeka att den omfattande tjuvjakten på främst varg är en betydande anledning till att skyddsjaktsreglerna måste vara så restriktiva. Med en mindre omfattande tjuvjakt skulle vi kunna vara mindre restriktiva med skyddsjakten, eftersom vargstammen då hade haft större chanser att klara sig.

Jag tycker det är bra att krav nu ställs på att skrämselförsök ska göras innan man skjuter dödande skott. Även om det kanske oftast inte går att bevisa att skrämselförsök har gjorts så har det en pedagogisk effekt. Människor måste få klart för sig att det nästan alltid är möjligt att skrämman bort ett rovdjur – även om man saknar skjutvapen.

Dock menar jag att det måste ställas någon form av krav på stängslingen. Ofta får vi höra att det är så kostsamt att sätta upp rovdjursstängsel, men som jag många gånger har påpekat i denna tidnings spalter, är detta en sanning med stor modifikation. Det går exempelvis att komplettera befintliga stängsel med två eltrådar. Det går att åstadkomma ett riktigt bra skydd genom att bara se till att det konventionella stängslet, bland annat färrät, är i god ordning och täpper till i möjligaste mån mot marken. Varg och lo tar sig ju nästan alltid in genom att krypa under stängslet, som vid dikespassager.

Regeringen kommer nu att diskutera förslaget med samarbetspartierna och det är högst sannolikt att det skickas ut på remiss. Sista ordet är långt ifrån sagt i den här frågan.

BJÖRN LJUNGGREN

Ordförande i Svenska Rovdjursföreningen



Foto: Daniel Ljunggren



Våra Rovdjur ges ut av Svenska Rovdjursföreningen och kommer ut fyra gånger/år

Adress

Svenska Rovdjursföreningen
Reimersholmsgatan 7
117 40 Stockholm
info@rovdjur.se

Telefon

08-441 41 17

Fax

08-669 90 09

Hemsida

www.rovdjur.se

Medlemsavgift

250 kr, familjemedlem 30 kr,

betalas till bg 5509-3876

eller pg 149 42-7.

För medlemmar boende utomlands tillkommer 100 kr i porto.

Prenumeration

250 kr, betalas till bg 5509-3876

eller pg 149 42-7.

Adressändring

medlemsregister@rovdjur.se.

Redaktör

Tatjana Kontio

Reimersholmsgatan 7

117 40 Stockholm

08-642 47 04, 08-441 41 17

tatjana.kontio@telia.com

Ansvarig utgivare

Björn Ljunggren

013-525 77

bjornljunggren@swipnet.se

Redaktion

Tom Arnbom

Karin Ericson

Tatjana Kontio

Björn Ljunggren

Layout

Jacob Blomqvist

08-600 31 27

Annonser

Prislista på begäran

Kontakta redaktionen

Manusstopp

Våra Rovdjur nr 4 2005

23 oktober 2005

Tryck

Ljungbergs tryckeri, Klippan

Upplaga

5 000 ex

Omslagsfoto

Mats Ericson/Taiga Natur & Foto
akrylmålning av Bengt Ellis